

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 9 maja 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący składu - doradca podatkowy – Sędzia Michał Kłos
Członek składu - doradca podatkowy – Sędzia Monika Lewandowska
Członek składu - doradca podatkowy – Sędzia Marcin Ciemniowski

Protokolant - Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 9 maja 2019 roku, odwołania Obwinionej Pani ... doradcy podatkowego nr wpisu ... od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi z dnia 5 grudnia 2018r. w sprawie sygn. akt SD 234/18, o naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 377 ze zm., dalej: Ustawa o doradztwie podatkowym) w zw. z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, poprzez niewykonywanie obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych doradcy podatkowego i nie uzyskania wymaganej liczby punktów kwalifikacyjnych w okresie rozliczeniowym w latach 2015 – 2016

1. Na podstawie art. 437 § 1 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1987 ze zm., dalej: k.p.k.), w związku z art. 438 pkt 4 k.p.k. oraz art. 452 § 2 k.p.k. w związku z art. 79 Ustawy o doradztwie podatkowym zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie 64 ust. 2 pkt 1 Ustawy o doradztwie podatkowym wymierza Obwinionej karę upomnienia,
2. Utrzymuje w mocy orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi w pozostałym zakresie,
3. Kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowej ... nr wpisu ... (dalej: Obwiniona), obwinionej o czyny polegające na nienależyтым wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego, określonych prawem, poprzez naruszenie art. 36 pkt 2 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 roku, Nr 41, poz. 213 (dalej: ustawa o doradztwie podatkowym), w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych (dalej: Zasad Etyki), poprzez niewykonanie obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych doradcy podatkowego i nie uzyskanie wymaganej liczby punktów kwalifikacyjnych w okresie rozliczeniowym w latach 2015 – 2016.

W dniu 4 czerwca 2018 roku Rzecznik Dyscyplinarny KIDP skierował do Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi wniosek o ukaranie Obwinionej za czyn polegający na niewykonaniu obowiązku zawodowego stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego i nie uzyskanie wymaganej liczby punktów kwalifikacyjnych, w okresie rozliczeniowym w latach 2015 – 2016, karą pozbawienia prawa wykonywania zawodu. Wniosek uzasadniono tym, że po zweryfikowaniu zdobytych punktów kwalifikacji zawodowych w danym okresie rozliczeniowym stwierdzono, iż doradca podatkowy takich punktów w ogóle nie uzyskała. Z informacji przedstawionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego wynika, iż Obwiniona w toku postępowania wyjaśniającego nie złożyła wyjaśnień.

Orzeczeniem sygn. SD 234/18 z dnia 5 grudnia 2018 r. Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi uznał Obwinioną winną zarzucanego jej czynu tj. naruszenia przepisu art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, w związku z art. 4 ust. 2, Zasad Etyki oraz wymierzył jej karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu, na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym.

Uzasadniając powyższe orzeczenie Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi uznał za udowodnione, iż Obwiniona nie podnosiła kwalifikacji w sposób, który obowiązuje członków korporacji. W okresie 2015 – 2016 Obwiniona była zobowiązana uzyskać łącznie 32 punkty kwalifikacyjne (w tym co najmniej 8 punktów za każde z tych lat), jednak żadnych punktów nie uzyskała. Ostatecznie Sąd ukarał Obwinioną karą pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Pismem z dnia 31 grudnia 2018 r. Obwiniona złożyła odwołanie od wyroku Sądu Dyscyplinarnego nie zgadzając się na wysokość wymierzonej kary. Brak uczestniczenia w szkoleniach Obwiniona usprawiedliwiała uciążliwą chorobą – stwardnieniem rozsianym. Choroba ta była też przyczyną nie odbierania korespondencji na etapie postępowania wyjaśniającego. Obwiniona przedstawiła także obszerną dokumentację medyczną w tym zakresie obejmującą lata 2002 – 2016. Na koniec Obwiniona stwierdziła, że rozpoczęła uczestnictwo w szkoleniach organizowanych przez samorząd doradców podatkowych i dodatkowo zobowiązała się do przestrzegania przepisów ustawy o doradztwie podatkowym w

zakresie podnoszeniu kwalifikacji zawodowych. Obwiniona wniosła o nie karanie jej karą pozbawienia wykonywania zawodu.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi zasadniczo odpowiada prawu, a zarzuty podniesione przez Obwinioną w odwołaniu jedyne częściowo zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów Obwinionej przedstawionych w Odwołaniu oraz argumentacji, że orzeczona kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu jest zbyt wysoka, Sąd zważył co następuje.

Należy mieć na uwadze, że stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych jest jednym z podstawowych obowiązków nałożonych na doradców podatkowych. Ma on na celu zapewnienie należytej staranności w wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego przez osoby wykonujące zawód zaufania publicznego. Zasady Etyki określają w tym zakresie pewne mierzalne minimum – stąd konieczność przedłożenia przez doradców podatkowych dowodów odbycia kształcenia w określonych, precyzyjnie punktowanych formach. Nie wyklucza to jednocześnie możliwości, a nawet obowiązku bieżącego podnoszenia kwalifikacji zawodowych również w innych formach, w tym samokształcenia.

Mając powyższe na uwadze, a także dostępność stosownych informacji dla doradców podatkowych w kwestii obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych, należy stanowisko Obwinionej ocenić jednoznacznie negatywnie. Możliwość pozyskania punktów przewidziana jest w bardzo różnorodnych i mało obciążających formach (w tym nawet w formie e-learningów, czy też w formie szkoleń realizowanych poza samorządem doradców podatkowych), co więcej doradca podatkowy ma możliwość pozyskiwania punktów w okresie dwóch lat, co nie jest nadmiernie uciążliwym obowiązkiem.

Doradca podatkowy ma obowiązek stale ponosić swoje kwalifikacje w formach wynikających z przyjętych Zasad Etyki. Formy te w żadnej mierze nie ograniczają zdobywania wiedzy przez doradcę podatkowego, zwłaszcza gdy szkolenia nie są wystarczające dla wykonywania zawodu doradcy lub nie odpowiadają oczekiwaniom doradcy. Formy wynikające z Zasad Etyki oraz przyjęty system zdobywania punktów za uczestnictwo w szkoleniu, wyznacza jedynie minimum dla wypełnienia wynikającego z ustawy obowiązku doksztalcenia się.

Realizacja obowiązku pozyskania odpowiedniej liczby punktów w danym okresie rozliczeniowym bez wątplenia spoczywa na doradcy podatkowym. Ponadto Obwinionej wymierzano już karę dyscyplinarną za taki sam czyn, który jest przedmiotem niniejszego orzeczenia.

Niemniej jednak Obwiniona przedstawiła w załączeniu do złożonego odwołania obszerną dokumentację medyczną dotyczącą choroby, na którą od wielu lat choruje, tj. stwardnienie rozsiane, która – zdaniem Obwinionej – uniemożliwiła jej w znaczącym stopniu udział np. w szkoleniach organizowanych przez samorząd doradców podatkowych. Przedmiotowa

dokumentacja nie była znana/przedstawiona Sądowi pierwszej instancji, który nie mógł wziąć jej pod uwagę przy orzekaniu w sprawie. Niniejszy Sąd, działając na podstawie art. 452 § 2 k.p.k., kierując się zasadą ekonomiki procesowej, a także uznając że nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości w niniejszej sprawie, przeprowadził na rozprawie dowód z przedstawionych dokumentów i uznał za częściowo udowodnione okoliczności mające wpływ na niewypełnienie przez Obwinioną w pełni obowiązków szkoleniowych przewidzianych przez przepisy prawa. Jednakże Sąd wziął pod uwagę także inne okoliczności mające wpływ na możliwość wypełniania obowiązków szkoleniowych przez doradców podatkowych – przykładowo w formie szkoleń e-learningowych – z których Obwiniona nie skorzystała.

Reasumując, w toku postępowania Obwiniona nie wykazała, iż sprostowała obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, jednakże przedstawiła dowody mające częściowo wpływ na niewypełnienie tego obowiązku. Wymierzona kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu w zaistniałych okolicznościach jest w ocenie WSD niewspółmierna do wagi popełnionego czynu zatem w tym zakresie orzeczenie zostało uchylone i zmieniono wymiar kary na karę upomnienia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr n462/2003.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 377 ze zm.).